

Rîul vieții

Cunosc un rîu ce trece prin
grădină,
Cu apa limpede și cristalină,
Cu undă luminoasă, străvezie,
Și-aceasta se numește apa vie.

(:Iar pe malurile lui
Am văzut copacii înfloriți,
Plini cu roade și verdeață,
Vîrfurile lor se-nalță pînă sus la
cer:)

Iar în mijlocul grădinii,
Pomul vieții minunat,
Plin cu roadele luminii,
Strălucește neîncetat.

Tronul de domnie este-acolo sus,
Iar pe tron domnește Regele Isus.
El stătea la dreapta Tatălui
Ceresc,
Și așteaptă sfinții ce se
pregătesc.

Mii și mii de îngeri, cu același
dor,
Gata stau să vină cu Isus pe nor.
Pentru ziua mare cînd îi va răpi
Pe aceia care se vor pregăti.

Rîul vieții, rîul vieții,
Setea noastră mare el va potoli.
Rîul vieții, rîul vieții,
În marea zi cînd Domnul va veni.

El va șterge din ochi lacrima
Și de mîină ne va duce tot mai
sus, mai sus,
Lîngă pomul vieții vom sta,
Și vom zice: Acesta e Isus.

Vino, vino, Isus te cheamă
La ospățul cel minunat.
Vino, vino, Isus te cheamă
La ospățul cel minunat.

Lună nu va mai fi, și nici soare,
În cetatea a Lui Dumnezeu.

Fața Lui sfîntă, strălucitoare,
Lumina-va cetatea mereu.

Minunata ei făclie cu lumină
străvezie,
Este Domnul nostru Sfînt Isus.
El va fi luminătorul și luceafărul
și norul,
Ce-și va îmbrăca poporul cu
splendori.

Tot felul de neamuri, popoare
salvate,
Vor sta lîngă Domnul în sfînta
cetate.
Slujind cu iubire și
sfîntă-nchinare,
Pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfînt.

Domnul Dumnezeu nostru a-nceput
să-mpărătească,
Să ne bucurăm de-acuma, frați.
Toată oastea îngerească, în lumina
Lui cerească,
Vor cînta cu cei răscumparați.

Domnul nostru vine, știm că Domnul
vine,
Să ne ducă-n locul pregătit.
El a zis că vine, știm că El se ține
De Cuvînt, căci El e Dumnezeu.

Căci noi după-a Lui făgăduință
Așteptăm ceruri noi și-un pămînt
minunat.
Noi acum le privim prin credință,
Și cîntăm și-așteptăm neîncetat.

Domnul Dumnezeu va domni mereu
Cu poporul Său pe pămîntul nou,
Și vor fi, vor fi, multe bucurii,
Pentru-ai Lui copii, sus în
veșnicii.

La tronul de domnie, cei sfinți
s-au adunat;
Acolo-n veșnicie, în alb imaculat.
Sîngele nevinovat, hainele lor
le-a spălat,
De al lumii greu păcat.

Cît în lume au trăit,ei pe Domnul
l-au slujit,
De aceea El i-a izbăvit.

Cu viorile Lui Dumnezeu,
Alăute minunate, chiar de Domnul
acordate,
Ei cîntau mărețe simfonii.

Pe marea cea de sticlă cu foc
amestecată,
Biruatorii fiarei cu toți s-au
întîlnit.
Din țări îndepărtate, și chiar din
Romania,
Și de pe tot pămîntul, Isus i-a
izbăvit.

Cu viorile Lui Dumnezeu,
Alăute minunate, chiar de Domnul
acordate,
Ei cîntau mărețe simfonii.

(:Cu-a lor trîmbițe de aur,
Cu-a lor trîmbițe de aur,
Șapte îngeri au sunat,
Căci necazul cel mare s-a gătat:)

Căci însuși Domnul, cu glasul de
Arhanghel,
Și cu trîmbița Lui Dumnezeu,
Se va coborî și va răsuna
Peste tot pămîntul glasul său.

Amin, Amin, Aleluia, Amin, Amin, Alel
uia!

Amin, Amin, Aleluia! Slavă
Domnului!

Amin, Amin, Amin, Amin, Aleluia!
Amin, Amin, Amin, Amin, Aleluia!
Amin, Amin, Amin, Amin, Aleluia!
Slavă Domnului!

Amin